

44. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ

μενοι δὲ ἐς τὴν ἵρην πόλιν σπουδῇ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον καὶ σφίσι
τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο, ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τάπερ ὁ
Κομβάβος ὄρρωδεεν. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ἐπὶ πολλὸν
συνόντα μιν ποθέειν ἥρχετο, μετὰ δέ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο.

5 λέγουσιν οἱ ἐν τῇ ἵρῃ πόλει τὴν "Ηρην τουτέων αἰτίην ἐθέλουσαν
γενέσθαι, Κομβάβον ἐσθλὸν μὲν ἐόντα λαθέειν μηδαμά, Στρα-
τονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οὐ ρήιδίως τὸν νεῶν ὑπέσχετο.

'Η δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεεν καὶ τὴν νοῦσον ἔκρυπτεν' 22

ώς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἡσυχίης ἐγίνετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο
ο 10 κλαίεσκέν τε δι' ἡμέρης καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο καὶ οἱ πάντα
Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ εὐπρεπέα
ἵκεσίην ἐδίζητο. ἄλλω μὲν ὧν τὸν ἔρωτα ὅμολογέειν ἐφυλάσ-
σετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν αἰδέετο. ἐπινοέει ὧν τοιάδε, οἷνῳ ἐωυτὴν
ε 15 μεθύσασα ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν. ἅμα δὲ οἷνῳ εἰσιόντι παρησίη
τε ἐσέρχεται καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρή, ἀλλὰ τῶν πρησ-
σομένων ἔκαστα ἐς ἀγνοιάν ἀναχωρέει.

'Ως δέ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγέ-
νοντο, ἀπικομένη ἐς τὰ οἰκία ἐν τοῖσι Κομβάβος αὐλίζετο, λίσ-
σετό τε καὶ γούνων ἅπτετο καὶ τὸν ἔρωτα ὅμολόγεεν. ὁ δὲ τόν τε
ο 20 λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο καὶ οἱ τὴν μέθην
ἐπεκάλεεεν. ἀπειλούσης δὲ μέγα τι κακὸν ἐωυτὴν ἔργασασθαι,
δείσας πάντα οἱ λόγον ἔφηνεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πάθην
ἀπηγήσατο καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς ἡνεικεν. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρα-
τονίκη τὰ οὕποτε ἔλπετο, μανίης μὲν ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος δὲ
ε 25 οὐδαμὰ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεοῦσα ταύτην παραμυθίην
ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστιν ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἵρῃ πόλει
καὶ ἔτι νῦν γίνεται· γυναικες Γάλλων ἐπιθυμέουσι καὶ γυναιξὶ
Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλὰ σφίσι τὸ χρῆμα